

4

Verbinding met de samenleving

4.1. Ambitie voor 2025: instellingen in het hart van de samenleving

In het hoger onderwijs leren jonge burgers om te functioneren in onze internationaal georiënteerde samenleving. Daarvoor zijn (vak)kennis en (beroeps)vaardigheden vereist, maar dat is niet afdoende. Er is meer nodig. De leiders en innovatieve professionals van de toekomst hebben ook begrip nodig van maatschappelijke thema's over wat voor samenleving we willen en hoe daar keuzes in te maken. Daarvoor biedt de samenleving een rijke leeromgeving. Concrete maatschappelijke vraagstukken of opdrachten uit het bedrijfsleven kunnen worden geïntegreerd in het onderwijs. Studenten worden zo uitgedaagd om uit hun comfort zone te komen en op hun beurt kunnen studenten bijdragen aan het oplossen van maatschappelijke problemen en de vorming van de maatschappij.

Universiteiten en hogescholen zijn niet alleen verbonden met de samenleving, ze zijn zelf onderdeel van de samenleving. Ik vind het van groot belang dat de diversiteit van de samenleving weerspiegeld wordt in de docenten- en studentenpopulatie van de instellingen. Door aandacht voor de vertegenwoordiging van docenten met een niet-westerse achtergrond, voor vrouwen in (hogere) posities en door te blijven werken aan de toegankelijkheid van het hoger onderwijs zonder financiële, culturele en informatie-drempels. Dat verrijkt de leergemeenschap. Studenten en wetenschappers met verschillende achtergronden brengen immers uiteenlopende perspectieven in. Ook de maatschappelijke opgaven gaan niet aan de instellingen en studenten voorbij. Denk bijvoorbeeld aan eenzaamheid, drugsgebruik, radicalisering en discriminatie. De vorming van studenten vraagt om instellingen die in het hart van de samenleving staan.

Mijn ambitie voor 2025 is daarom dat hogeronderwijsinstellingen op alle niveaus structurele verbindingen zijn aangegaan tussen onderwijs, onderzoek en praktijk. Regionaal vanwege de fysieke nabijheid van bedrijven en publieke instellingen, maar ook nationaal én over de landsgrenzen heen. Zodat door aansluiting op de veranderende samenleving het hoger onderwijs eigentijds is en blijft. Hogescholen en universiteiten werken in 2025 in vruchtbare ecosystemen duurzaam samen met vo-scholen, mbo-instellingen, onderzoeksinstituten, overheden, bedrijven, ziekenhuizen, buurtwinkels, sportclubs, enzovoorts. Studenten vragen ook om dergelijke verbindingen.¹⁰⁰ En ook het bedrijfsleven geeft aan actiever betrokken te willen worden bij het onderwijs, meer partner te zijn.¹⁰¹ De omgeving dient daarbij meer dan nu als rijke leeromgeving. Bijvoorbeeld door regionale hotspots te benutten als plek waar studenten ervaring opdoen en waar afgestudeerden aan het werk kunnen, of door integratie van maatschappelijke projecten in het curriculum. Omgekeerd dragen onderwijsinstellingen bij aan de regionale hotspots met kennis, menskracht en reputatie,¹⁰² mede om internationaal zichtbaar en aantrekkelijk te zijn. Daar worden nieuwe bedrijvigheid, arbeidsplaatsen en start-ups gecreëerd. Er zijn in 2025 vele praktijkomgevingen als *living labs*, *fab labs* en *field labs* van de grond gekomen, met aandacht voor cross-overs tussen disciplines. Een mooie basis voor cross-overs tussen disciplines en samenwerking tussen onderwijs, onderzoek en praktijk is de gezamenlijke Human Capital Agenda die de negen topsectoren dit jaar opstelden.

¹⁰⁰ Interstedelijk Studenten Overleg (2015) *Blik op de toekomst. Een onderzoek naar de taak van opleidingen voor een goede aansluiting van het hoger onderwijs op de arbeidsmarkt/maatschappij*. ISO, Utrecht.

¹⁰¹ Inbreng VNO-NCW en MKB-Nederland voor de Strategische Agenda Hoger Onderwijs, mei 2015.

¹⁰² Met een regionale hotspot wordt bedoeld op geografische clusters van bedrijven, onderzoeksinstituten en andere partners die een netwerk en gezamenlijke organisatie vormen gericht op innovatie.

Die agenda roept het onderwijsveld en het bedrijfsleven op om gezamenlijk een ondernemende en verbindende leercultuur te stimuleren, waarin de focus op een combinatie van techniek en een onderzoekend vermogen, ondernemerschap en creativiteit centraal staat.

In 2025 is valorisatie, de benutting van kennis, verankerd in het hoger onderwijs. Hoe hier invulling aan wordt gegeven verschilt per opleiding en instelling, afhankelijk van het eigen profiel. Hier bestaat een duidelijk beeld van, ook van hoe de instellingen er internationaal voor staan. Daarbij staat in 2025 naast economische valorisatie in de vorm van start-ups, spin-offs, octrooien en andere vormen van vermarkting, ook maatschappelijke valorisatie nadrukkelijk op de kaart: onderwijs en onderzoek dragen bij aan het oplossen van maatschappelijke vraagstukken. Mede als gevolg daarvan is het hoger onderwijs aanjager van sociaal ondernemerschap. Onderwijs als vorm van kennisbenutting of maatschappelijke waarde creatie wordt breed erkend en herkend: vertaling van onderzoek naar het onderwijs. Een stevige verwevenheid tussen onderzoek en onderwijs, alsmede sterk praktijkgericht onderzoek bij hogescholen bieden hiervoor de basis.

Profilering van hogeronderwijsinstellingen leidt tot herkenbaarheid voor studenten en werkgevers en geeft de mogelijkheid om regionale en (inter)nationale specialismes te ondersteunen. Het draagt eraan bij dat de benodigde mensen opgeleid en aangetrokken worden (*battle for talent*) en dat het juiste onderzoek wordt gedaan.¹⁰³ Bovendien weten bedrijven waar ze kunnen aankloppen voor samenwerking en toekomstig personeel. De *Wetenschapsagenda* zal hier prioriteiten voor stellen. In 2025 onderscheiden instellingen zich ook door hun onderwijskundig concept. Meer dan nu hebben instellingen in 2025 de mogelijkheid om in te spelen op verandering. Als de samenleving en arbeidsmarkt steeds dynamischer wordt, economische ontwikkelingen elkaar snel opvolgen en ook invloeden van internationalisering, individualisering en flexibilisering andere eisen stellen aan afgestudeerden, dan is het des te belangrijker dat er meer ruimte voor onderwijsinstellingen komt om hierop te anticiperen en innovatief te zijn in hun onderwijsconcept en opleidingsaanbod. Denk bijvoorbeeld aan cross-overs tussen opleidingen. Bij de toegenomen profilering en differentiatie is er oog voor een gevarieerd hogeronderwijslandschap.

Kortom, voor 2025 zet ik in op:

- a. *Duurzame regionale en sectorale samenwerking, met rijke leeromgevingen;*
- b. *Sterkere verbinding met de arbeidsmarkt;*
- c. *Kennisbenutting: economisch en maatschappelijk;*
- d. *Verdere profilering, ook op onderwijskundige concepten.*

103 Visiebrief Internationalisering, 15 juni 2014 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2013-2014, 22 452, nr. 41).

4.2. Duurzame regionale en sectorale samenwerking, met rijke leeromgevingen

Er is al veel dynamiek in regionale netwerken, mede gevoed door Europees en nationaal beleid. Kennisinstellingen maken deel uit van regionale hotspots, en zijn daar vaak de drijvende kracht achter. Er zijn Science Parks, campussen en economische clusters door strategische allianties van bedrijven, kennisinstellingen en lokale of provinciale overheden.

Daarbij zijn er inmiddels diverse voorbeelden van *hotspots* die een belangrijke leer- en werkomgeving voor studenten vormen, waar uitwisseling van kennis plaatsvindt en waar een gezamenlijke cultuur heerst, zoals het Leiden Bio Science Park, Chemelot in Geleen en de 'Gaming hotspot' in Utrecht¹⁰⁴. De strategische allianties tussen bedrijven en kennisinstellingen zijn ook kenmerkend voor het *Techniepact*. De landelijke maatregelen uit het *Techniepact* creëren de juiste condities voor concrete samenwerking tussen regionale en sectorale partijen. Een dergelijke gecombineerde landelijke en regionale aanpak wordt ook voorzien voor het *Zorgpact* en bij de sectorale samenwerking in de groene sector. Daarnaast kan de stad bijdragen aan de leeromgeving. Bij honoursprogramma's en aan university colleges zie ik daar al mooie voorbeelden van. Een ander voorbeeld is de 'Academie van de Stad'. Academie van de Stad haalt actuele vraagstukken op bij stedelijke partijen en vertaalt die naar een opdracht voor studenten en bewaakt het gehele proces. Inmiddels zijn er projecten gestart in Amsterdam, Utrecht, Den Haag en sinds dit jaar ook in Almere. Studenten leveren een bijdrage aan de maatschappij en krijgen daar iets voor terug, bijvoorbeeld in de vorm van huurkorting.

De Springlevende Wijk

In het project 'de Springlevende Wijk' zetten studenten zich in voor de leefbaarheid van de wijk. In opdracht van een woningcorporatie en gemeente en samen met Academie van de Stad, bewoners en wijkorganisaties bedenken studenten relevante en waardevolle deelprojecten in wijken in Amsterdam, Den Haag, Utrecht en Almere en zetten die op. Ter ondersteuning van hun rol als studentcoördinator krijgen ze in de betreffende wijk met voorrang een woning en huurkorting. (www.academievandestad.nl)

Jeugdlab

Jeugdlab op het terrein van Jeugdland in Amsterdam maakt deel uit van de studievereniging van het Amsterdam University College. Studenten doen in het Jeugdlab leuke en leerzame activiteiten om zo kinderen enthousiast te maken voor de wetenschap. Als tegenprestatie mag de studievereniging het gebouw op Jeugdland 's avonds gebruiken als locatie voor activiteiten van de studentengemeenschap. (<http://auc.jeugdlab.org>)

¹⁰⁴ Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2014) *Bloeiende netwerken. Hotspots als habitat voor innovatie*. Quantas, Den Haag.

Maar dergelijke samenwerkingsverbanden zijn er nog niet overal en ze zijn niet overal even sterk verankerd. Vaak zijn ze afhankelijk van individuen. *Good practices* zijn ontstaan waar bevlogen docenten het initiatief namen, langer de tijd is genomen en er enige vorm van coördinatie was. Werkgevers geven aan dat zij het belangrijk vinden dat docenten van de instellingen het werkveld goed kennen, maar dat daar in de praktijk vaak weinig tijd voor is. Overigens vernam ik tijdens de HO-tour dat hogescholen en universiteiten afgestudeerden veel meer zouden kunnen benutten voor een terugkoppeling van de aansluiting van het curriculum op de beroepspraktijk. Alumni willen dat zelf ook graag.¹⁰⁵

Voor het hbo in het bijzonder is het lastig om de rol als kennispartner volwaardig en over de volle breedte op te pakken. De Onderwijsraad geeft aan dat de relatie van het hbo met het beroepenveld aan het veranderen is.¹⁰⁶ Er zijn steeds meer samenwerkingsverbanden waarin docenten, lectoren, onderzoekers, studenten en werknemers van bedrijven (samen)werken aan toepassingsgericht onderzoek en innovatie, bijvoorbeeld in leerwerk-gemeenschappen, kenniscentra of Centers of Expertise. Echter, zo geeft de Onderwijsraad aan, deze samenwerking is voor een deel meer incidenteel dan structureel en strategisch van aard. Ook is de betrokkenheid van het mkb nog beperkt. Ook de AWTI benadrukt dat de kennisnetwerken tussen mkb en hogescholen zijn gebaseerd op contacten tussen individuele docenten, lectoren en mkb'ers en daarmee kwetsbaar zijn.¹⁰⁷ Daarnaast wijst de AWTI er op dat voor hogescholen het uitvoeren van onderzoek nog lastig te organiseren is. Gebrek aan tijd en flexibiliteit maakt het moeilijk aan te sluiten op de werkwijze van mkb-ondernemingen. In overeenstemming met het advies van de AWTI maken we het mogelijk dat hogescholen meer lectoren kunnen aanstellen (zie 2.3), wijzen we op het belang van praktijkstages van docenten in het kader van de permanente professionalisering van docenten (zie 2.4) en maken we het mogelijk dat meer geïnvesteerd wordt in duurzame regionale netwerken.

In aansluiting op al ingezet en aangekondigd beleid zoals de *Wetenschapsvisie* en de *Agenda Stad*, wil ik duurzame regionale samenwerking stimuleren. Daarbij moet er ruimte zijn voor differentiatie en regionale verschillen. Een opzet die leidt tot een 'one size fits all' aanpak gaat niet werken. Geen *grand designs* dus, maar het vergroten van de responsiviteit van instellingen. De accenten die je zet kunnen voor het hbo echt anders zijn dan voor het wo, voor Centers of Expertise anders dan voor scienceparks rond universiteiten. Elke instelling, elke regio heeft eigen zwaartepunten en eigen partners. Hotspots bevinden zich in verschillende levensfasen.¹⁰⁸ Het CPB en het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) hanteren het principe *go-with-the-flow* als belangrijk uitgangspunt: het beleidsmatig meebewegen in plaats van het sterk kiezen.¹⁰⁹ Dit vanwege de onvoorspelbaarheid van de ontwikkelingen. Innovatieprocessen functioneren in verschillende steden anders, steden hebben niet hetzelfde groeipad.

Tegen deze achtergrond zet ik in op twee maatregelen:

- Een generieke investering, bedoeld voor extra docenten en lectoren;
- Een impuls voor doorontwikkelen van veelbelovende samenwerkingsverbanden, zowel publiek-privaat als publiek-publiek.

¹⁰⁵ Interstedelijk Studenten Overleg (2015) *Blik op de toekomst. Een onderzoek naar de taak van opleidingen voor een goede aansluiting van het hoger onderwijs op de arbeidsmarkt/maatschappij*. ISO, Utrecht

¹⁰⁶ Onderwijsraad (2014) *Meer innovatieve professionals*. Onderwijsraad, Den Haag.

¹⁰⁷ Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015) *MKB en hogescholen. Partners in innovatie*. Quantis, Den Haag.

¹⁰⁸ Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2014) *Bloeiende netwerken. Hotspots als habitat voor innovatie*. Quantis, Den Haag.

¹⁰⁹ Centraal Planbureau/Planbureau voor de Leefomgeving (2015) *De economie van de stad*. CPB/PBL, Den Haag.

Investing in docenten en lectoren

Met de extra middelen die vrijkomen met het studievoorschot is het mogelijk dat hogescholen en universiteiten extra investeren in docenten en lectoren (zie Paragraaf 5.2). Universiteiten kunnen hiermee de verbinding met de omgeving versterken. Het geeft de mogelijkheid studenten uit hun comfort zone te halen, ook door het bijbrengen van maatschappelijk besef. Denk bijvoorbeeld aan het opbouwen van een netwerk om economiestudenten te laten kennismaken met de schuldhulpverlening. Tijdens de HO-tour ben ik mooie voorbeelden tegengekomen van het integreren van de omgeving in het curriculum, maar dat is geenszins gemeengoed. Het kost docenten veel inspanning om regionale netwerken op te bouwen en te onderhouden. Ik vind het belangrijk dat universitaire docenten hier aandacht aan besteden, ook bij opleidingen die niet specifiek op een beroep zijn gericht.

Het sluit aan bij de grotere aandacht van universiteiten voor de maatschappelijke relevantie van onderzoek (zie ook Paragraaf 4.4).¹¹⁰ Het is van belang dat dit facet ook voldoende aandacht krijgt in het carrièrebeleid van universiteiten.

Hogescholen kunnen investeren in het uitbreiden van praktijkgericht onderzoek (zoals meer lectoren en meer gepromoveerde docenten). Dit is belangrijk omdat bij hogescholen de verbindingen met de omgeving steeds meer via deze lectoraten verlopen. Van vele kanten, onder andere de OESO en AWTI,¹¹¹ wordt gewezen op de noodzaak het praktijkgericht onderzoek te versterken.¹¹² Recent is al een eerste stap gezet. Vanuit het Regeerakkoord Rutte II wordt vanaf 2014 extra geïnvesteerd in het RAAK-programma voor praktijkgericht onderzoek bij hogescholen dat loopt via NRPO-SIA (onderdeel NWO).¹¹³ Maar dat vind ik nog niet voldoende. Met de extra middelen vanuit het studievoorschot wil ik een volgende sprong maken. Zodat via het praktijkgericht onderzoek het onderwijs wordt verbeterd.¹¹⁴

Impuls voor verdere ontwikkeling veelbelovende samenwerkingsverbanden

Daar waar kennisinstellingen, bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties elkaar goed kunnen vinden, kunnen goed geprofileerde hoger onderwijsinstellingen en duurzame samenwerkingsverbanden ontstaan. Voor sommige samenwerkingen zijn flinke investeringen nodig die voor een hogeronderwijsinstelling zonder (financiële) hulp moeilijk op te brengen zijn.

Om profilering en veelbelovende regionale samenwerkingsverbanden te helpen doorontwikkelen, ben ik voornemens de huidige 2% middelen van profilering en zwaartepuntvorming daarvoor te blijven inzetten. De hogescholen en universiteiten bereiken goede voortgang met hun inspanningen. Daarom wil ik deze blijven ondersteunen. Besluitvorming hierover vindt plaats na evaluatie van de prestatieafspraken. Daarbovenop reserveer ik middelen uit het studievoorschot voor het verbeteren van samenwerking tussen hogescholen, universiteiten, onderzoeksorganisaties, bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties.¹¹⁵ (zie paragraaf 5.3 'Specifieke stimulering van landelijke prioriteiten').

110 Het Standaard Evaluatie Protocol is door VSNU, NWO en KNAW gezamenlijk opgesteld. Het SEP vormt de basis voor de evaluatie van al het wetenschappelijk onderzoek in Nederland.

111 Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015) MKB en hogescholen. *Partners in innovatie*. Quantes, Den Haag

112 OECD Reviews of Innovation Policy: Netherlands (2014). OECD Publishing; <http://dx.doi.org/10.1787/9789264213159-en>.

113 De investering betreft een bedrag van €3 miljoen vanaf 2014 oplopend tot €13 miljoen structureel vanaf 2018 waardoor het budget voor de competitieve geldstroom uitkomt op bijna €30 miljoen structureel.

114 Interstedelijk Studenten Overleg (2013) *Dicht bij de student. Lectoraten in het hbo 2013*. ISO, Utrecht.

115 Hiermee geef ik tevens uitvoering aan het advies van de Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015) MKB en hogescholen. *Partners in innovatie*. Quantes, Den Haag

Doel is verbetering van de aansluiting van het onderwijs op de samenleving, niet alleen gericht op de arbeidsmarkt maar op sociale verbindingen in den brede. Studenten dienen hier zichtbaar profijt van te hebben in het onderwijs. Hogescholen kunnen de middelen bijvoorbeeld inzetten om hun praktijkgericht onderzoek meer vorm te geven in Centers of Expertise of vergelijkbare samenwerkingsconstructies, ook buiten de topsectoren. De Reviewcommissie Hoger Onderwijs en Onderzoek heeft uitbreiding van het aanbod van Centers of Expertise bepleit in zijn Stelselrapportage over 2014. Ik zal hogescholen vragen bij de uitbreiding van Centers of Expertise zich ook te richten op maatschappelijke vraagstukken (zie Paragraaf 4.4). In het verlengde van verdere profilering kunnen universiteiten met de middelen werken aan rijke leeromgevingen, zoals een *living lab* waarbij multidisciplinariteit wordt gestimuleerd of aan innovatief onderwijsaanbod in de vorm van brede opleidingen of crossovers tussen opleidingen.

4.3. Sterkere verbinding met de arbeidsmarkt

Aangezien ontwikkelingen steeds sneller gaan en de arbeidsmarkt onvoorspelbaarder wordt, is een goede verbinding van het onderwijs met de arbeidsmarkt belangrijk. Op verschillende manieren wil ik stimuleren dat instellingen die verbinding met de arbeidsmarkt versterken en ook op deze manier studenten een rijkere leeromgeving bieden. In de vorige paragraaf heb ik al aangegeven dat ik hiervoor duurzame samenwerkingsverbanden tussen instellingen en bedrijven en maatschappelijke organisaties wil ondersteunen. Daarbij stipte ik aan dat een actiever alumni beleid goed kan bijdragen aan een betere aansluiting van het curriculum van opleidingen op de beroepspraktijk. Afgestudeerden met enkele jaren werkervaring kunnen aangeven aan welke onderdelen in het curriculum zij bij de eerste schreden op de arbeidsmarkt veel baat hebben gehad. Alumni met een langere werkervaringsduur kunnen benoemen op welke wijze hun opleiding heeft bijgedragen aan hun carrièreontwikkeling en hoe hun opleiding heeft bijgedragen aan hun vorming. Daarnaast kan onder andere met alumni, of via de netwerken van alumni, meer gewerkt worden met praktijkdocenten en gastdocentschappen. Op deze manier wordt de beroepspraktijk de opleiding binnengehaald en wordt een rijke leeromgeving gecreëerd. Dit gebeurt reeds bij veel opleidingen, maar met name bij wo-opleidingen kan deze praktijkervaring meer ingebracht worden in de opleiding.

Een andere manier om studenten beter voor te bereiden op de arbeidsmarkt is via stages. In het hbo is stagelopen heel gebruikelijk of zelfs een verplicht onderdeel in het curriculum. In het wo zou het faciliteren van stages nog meer gemeengoed kunnen worden. Nu nemen studenten in het wo soms zelf initiatief om buiten het curriculum om stage te lopen. De universiteiten zouden studenten meer kunnen faciliteren, zodat het gebruikelijker wordt om ook in het wo stage te lopen.

Ook kunnen alumni studenten goed ondersteunen of informeren over de arbeidsmarktkansen en -mogelijkheden van hun opleiding. Instellingen kunnen bijvoorbeeld ontmoetingsdagen organiseren tussen hun alumni en studenten. Om studenten een beter beeld te geven van de arbeidsmarktperspectieven en het beroepsprofiel van een opleiding wordt ten behoeve van de studiekeuze eveneens gewerkt aan verbetering van het voorlichtingsmateriaal. Sinds 1 mei vorig jaar, parallel aan de invoering van de vervroegde aanmelddatum en studiekeuzecheck, zijn hogeronderwijsinstellingen verplicht om in hun voorlichtingsmateriaal over bacheloropleidingen een studiebijsluiter op te nemen met daarin cijfers ('Studie in Cijfers') over onder andere de arbeidsmarktkansen (percentage studenten dat 1,5 jaar na afstuderen een baan op niveau heeft).

De arbeidsmarktrelevantie is ook een belangrijk punt bij de ontwikkeling van nieuw onderwijsaanbod. Instellingen dienen zich te vergewissen van de potentiële beroepsprofielen en arbeidsmarktperspectieven voor de afgestudeerden van hun onderwijsaanbod. Het is daarom belangrijk om werkgevers en waar mogelijk sector- of brancheorganisaties te betrekken bij het proces van ontwikkeling van nieuw aanbod. Bij de ontwikkeling van Associate degrees en hbo-masters is de aandacht hiervoor extra van belang. Tot slot is er aandacht voor de specifieke problematiek van sectoren via sectorplannen, sectorale analyses en verkenningen, zoals het *Sectorplan Natuur- en Scheikunde* en het *Sectorplan hbo-techniek* (zie paragraaf 4.5).

4.4. Kennisbenutting: economisch en maatschappelijk

Universiteiten en hogescholen maken actief werk van valorisatie, door kennis beschikbaar te maken voor maatschappelijke en economische benutting. In de hoofdlijnenakkoorden (looptijd najaar 2011-2015) hebben zij afgesproken meer aandacht te hebben voor valorisatie en in de voorstellen voor de prestatieafspraken. In 2012 heeft elke instelling dat concreet gemaakt. De overheid ondersteunt het proces van valorisatie met het *Valorisatieprogramma* (looptijd 2010-2018), waarmee een bedrag van € 63 miljoen is gemoeid. Over de stand van zaken hebben de minister van Economische Zaken en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen recent een brief aan de Tweede Kamer gestuurd.¹¹⁶ Uit de tussentijdse review van het *Valorisatieprogramma* door Panteia blijkt dat het programma nu al aanwijsbaar heeft bijgedragen aan verankering van valorisatie; via meerjarenplannen, het aanstellen en beoordelen van personeel op hun vermogen tot valorisatie en in sommige gevallen concentratie op een centrale locatie. Ook zijn met behulp van het programma 650 start-ups ondersteund. Op basis van deze tussentijdse review is besloten het programma in de huidige vorm voort te zetten. Daarbij gaat prioriteit uit naar het “blijven boeien en binden van gekwalificeerd personeel” en “het vergroten van de betrokkenheid van het bedrijfsleven”. Dit programma is vrij sterk afgestemd op bèta-wetenschappen, techniek en life sciences. Daarbij heeft het ook de alfa- en gamma-sectoren ertoe aangezet om na te denken waarvoor hun type kennis kan worden benut. Cultuur bijvoorbeeld, heeft een geheel eigen waarde die niet enkel is te vatten in maatschappelijke en economische effecten.¹¹⁷

Ik merk op, dat er veel beweging is rondom valorisatie, bijvoorbeeld in de vorm van start-ups, spin-offs, patenten en incubatoren waar in samenwerking met studenten en onderzoekers nieuwe ondernemingen ontstaan. Zoals aangegeven in de reactie op de AWTI-rapporten ‘Diensten waarderen’ en ‘De kracht van sociale innovatie’, zijn alle vormen van valorisatie belangrijk, zowel maatschappelijke als economische valorisatie. De AWTI stelt dat dit volop kansen biedt voor de Nederlandse maatschappij en economie, omdat het leidt tot netwerken van individuen en organisaties, die gericht zijn op maatschappelijke doelen. Denk aan het oplossen van hedendaagse complexe maatschappelijke vraagstukken, zoals problemen in de jeugdzorg en het milieu. In de *Wetenschapsvisie* wordt daarom expliciet aandacht gevraagd voor zowel onderzoek met economische, wetenschappelijke als maatschappelijke impact, wat tot uiting zal komen in de *Nationale Wetenschapsagenda*.

¹¹⁶ Kamerbrief Het benutten en vermarkten van kennis - een tussentijdse review van het Valorisatieprogramma, 7 maart 2015 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2014-2015, 32 637, nr. 169).

¹¹⁷ Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2015) *Cultuur herwaarderen*. Amsterdam University Press, Amsterdam.

De regering is verheugd dat universiteiten en hogescholen bezig zijn met een raamwerk om de verschillende vormen van valorisatie transparant te maken, ook bijvoorbeeld de in mijn ogen cruciale toepassing van onderzoeksresultaten in het curriculum van opleidingen (minoren,¹¹⁸ afstudeerprojecten en dergelijke), het aantal bedrijven of publieke instellingen waarmee samengewerkt wordt en het aantal hoger opgeleiden en gepromoveerden.

Zoals in de *Wetenschapsvisie* is aangegeven zal het kabinet een promotieakkoord sluiten met het bedrijfsleven, ten behoeve van de doorstroom van gepromoveerden naar het bedrijfsleven. Daarnaast is ook meer doorstroom van promovendi naar maatschappelijke sectoren zoals het onderwijs gewenst. In het verlengde daarvan wil ik ruimte bieden voor *industrial doctorates* en differentiatie in promotietrajecten. Ik zal verkennen, indien additionele middelen nodig zijn, hoe dit tijdelijk gedekt kan worden uit de onderbenutting van de subsidieregeling praktijkleren zoals voorgesteld in de motie Duisenberg.¹¹⁹

Zo'n stimulus zou niet alleen gericht moeten zijn op topsectoren en niet alleen op grote maar ook op kleine bedrijven. Verder zal ik met BZK overleggen wat de mogelijkheid is voor meer promovendi bij de rijksoverheid.

Door in deze strategische agenda de verbinding met de samenleving te benadrukken, tracht ik ook op maatschappelijk terrein kennis breder te benutten. Ik zet in op de volgende accenten:

- Het versterken impact onderwijsonderzoek op de onderwijspraktijk (primair tot en met hoger onderwijs);
- Het uitbreiden van Centers of Expertise in het hbo gericht op maatschappelijke uitdagingen;
- De doorgroei van het ondernemerschapsonderwijs;
- Het erkennen van onderwijs als vorm van kennisbenutting of maatschappelijke waarde creatie.

Versterken impact onderwijsonderzoek op de onderwijspraktijk

Goed onderwijsonderzoek draagt bij aan verhoging van de kwaliteit van het onderwijs. Niet alleen in het hoger onderwijs, maar ook in de andere onderwijssectoren. Een van de ambities van OCW uit de *Lerarenagenda* (2013) is om de school als lerende organisatie te versterken. Samenwerking van leraren onderling en met kennispartners (lerarenopleidingen, onderzoeksinstituten) wordt bij deze ontwikkeling van groot belang geacht. In het *Sectorplan Onderwijswetenschappen*, dat in opdracht van de VSNU is opgesteld, wordt ook het belang van deze samenwerking benadrukt. Volgens de opstellers is voor een betere verbinding tussen onderwijswetenschap en praktijk een meerjarige en gerichte samenwerking nodig. Alleen op die manier kan wetenschappelijke kennis gegenereerd worden die belangrijk is voor scholen, en daar ook worden toegepast. Zij stellen een infrastructuur voor naar analogie van de academische werkplaatsen zoals die in de zorg bestaan (en gesubsidieerd worden door ZonMW). Hierin kan praktijkgericht en fundamenteel onderzoek een plaats krijgen in een structureel samenwerkingsverband tussen onderzoekers (inclusief lectoraten) en onderwijsinstellingen en daarnaast eventueel ook lerarenopleidingen en decentrale overheden.

¹¹⁸ Kamerbrief Stand van zaken met betrekking ontwikkeling valorisatie-indicatoren voor het hoger onderwijs, 3 juni 2013 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2013-2014, 31 288, nr. 344).

¹¹⁹ De regering voert hiermee de motie uit van het Tweede Kamer lid Duisenberg voorgesteld tijdens het debat over Wetenschapsbeleid op 2 april 2015 (32 288 nr. 420).

Recent zijn, op initiatief van de inspectie van het hoger onderwijs, drie zogeheten 'academische werkplaatsen' bij universiteiten gestart. Daarin doet de inspectie in nauwe samenwerking met de wetenschap en het scholenveld onderzoek naar belangrijke onderwijsthema's. Ik vind het belangrijk dat er in aanvulling op deze initiatieven van de inspectie, meer structuren komen die de impact van onderwijsonderzoek op de onderwijspraktijk versterken, zoals academische of kenniswerkplaatsen.

Daarbij hecht ik er veel waarde aan dat ook hogescholen hiermee aan de slag gaan, bij voorkeur in een samenwerkingsverband met de universiteiten. Met de middelen genoemd in paragraaf 4.2 (Impuls voor samenwerkingsverbanden) moet het mogelijk worden dat hogescholen en universiteiten samen met de onderwijspraktijk samenwerkingsverbanden opzetten. Ik zal NRO vragen dit proces te ondersteunen. Voor onderzoek naar het hoger onderwijs stel ik nog extra middelen ter beschikking (zie paragraaf 2.5).

Uitbreiden Centers of Expertise gericht op maatschappelijke uitdagingen

Hogescholen leiden veel mensen op die gaan werken aan maatschappelijk belangrijke vragen, zoals onderwijs, vergrijzing, zorg, maatschappelijke participatie, stedelijke vitaliteit en duurzaamheid. Deze thema's behoeven de inzet van uitstekende professionals en nieuwe kennis, ontwikkeld in samenwerking met stakeholders. Zo vraagt de decentralisatie van zorg en welzijn binnen gemeentes het doordenken van hoe deze nieuwe taken zo goed mogelijk kunnen worden aangepakt, aangestuurd en bemenst.

Voor zulke thema's zijn Centers of Expertise een geëigende vorm om onderwijs, onderzoek en benutting van kennis in de praktijk in samenhang aan te pakken. Onder de huidige Centers of Expertise in ontwikkeling zijn er al enkele gericht op zorg, waarin zorg- en welzijnsinstellingen participeren, maar bijvoorbeeld ook bedrijven die ICT-ondersteuning kunnen ontwikkelen. Een voorbeeld is het 'Center of Expertise Healthy Ageing' (Hanzehogeschool), waarin nu 160 stakeholders (overheden, kennis- en onderwijsinstellingen, zorg- en welzijnsorganisaties, netwerkorganisaties en bedrijven) in de regio Noord-Nederland samenwerken. Een ander voorbeeld is het 'Center of Expertise Sneller Herstel' van de HAN, gericht op effectievere revalidatiemethoden en -professionals, in samenwerking met Radboud MC en enkele zorginstellingen. De HAN werkt ook met andere partijen in Gelderland en Noord-Brabant samen in de 'Zorg Alliantie', die zich richt op professionalisering en innovatie van de sectoren Welzijn, Wonen en Zorg. Het 'Center of Expertise Ucreate' (HKU) ten slotte, richt zich op innovatieve manieren om mensen te helpen voor duurzaam en gezond gedrag te kiezen.

Het zou goed zijn als hogescholen het aantal Centers of Expertise gericht op maatschappelijke uitdagingen uitbreiden. Er zijn immers meer maatschappelijke vraagstukken. Te denken is aan het tegengaan van de toenemende segregatie en de eerder genoemde gevolgen van de decentralisaties voor zorg en welzijn. Voor deze nieuwe Centers of Expertise (of vergelijkbare structuren) ga ik ook de middelen voor stimulering van veelbelovende samenwerkingsverbanden benutten.

Doorgroei van ondernemerschapsonderwijs

Ook de aandacht voor ondernemerschapsonderwijs is groot, al blijft de groei voornamelijk beperkt. Ondernemerschapsonderwijs is zowel gericht op het worden van een ondernemer als op het aanleren van een meer ondernemende houding (initiatiefrijk, creativiteit, en dergelijke). In het hoger onderwijs zijn Centers of Entrepreneurship opgericht, met als opdracht onderwijs in en onderzoek naar ondernemerschap tot ontwikkeling te brengen. Verder zijn er inmiddels vier opleidingen en twee minoren die een bijzonder kenmerk ondernemen van de NVAO hebben gekregen. Ook in de kunstvak- en creatieve technologieopleidingen groeit het besef van de rol van ondernemerschap en is recent onderzoek verricht naar de rol en invulling van ondernemerschapsonderwijs.

Het Amsterdam Center for Entrepreneurship heeft van EZ en OCW de opdracht gekregen een strategie te ontwikkelen en uit te voeren om ondernemerschapsonderwijs binnen de ho-instellingen te verankeren en te stimuleren en om uitwisseling van kennis en *best practices* te vergroten. Het Amsterdam Center for Entrepreneurship doet dit samen met andere Centers for Entrepreneurship in het werkverband Dutch Centers for Entrepreneurship. Het is belangrijk dat dit soort goede voorbeelden verder worden uitgebreid en opgeschaald.

Voor een verdere doorgroei van ondernemerschapsonderwijs zijn voldoende goede docenten ondernemerschapsonderwijs nodig. Ik vraag daarom de kennisinstellingen om met de middelen voor extra docenten en lectoren ook in te zetten op docenten voor het aanleren van ondernemerschap en een ondernemende houding. Hierbij gaat het ook om thema's zoals integriteit en ethische professionaliteit.

Voor het ontwikkelen van een ondernemende houding en ondernemersvaardigheden is het ook van belang dat studenten betrokken zijn en ondersteund worden bij het starten van ondernemingen. Hogescholen hebben tijdens de HO-tour aangegeven dat het ontstaan van dergelijke start-ups in het hbo ontbreekt. NRPO-SIA zal daarom een pilot starten om het naar de markt brengen van bij hogescholen ontwikkelde kennisconcepten en producten te stimuleren. In de pilot wordt het maken van haalbaarheidsstudies voor vermarketing ondersteund. Een dergelijk instrument bestaat al voor academische starters, als onderdeel van het NWO-programma *Take Off*.

Kennisbenutting via het onderwijs

Het onderwijs speelt een belangrijke rol bij de brede benutting van kennis. De resultaten van onderzoek dienen immers door te klinken in het onderwijs, waardoor onderzoek ook via die weg maatschappelijke relevantie heeft. Een stevige verwevenheid tussen onderzoek en onderwijs (zie *Paragraaf 2.3*), alsmede sterk praktijkgericht onderzoek bij hogescholen (zie *Paragraaf 4.2*) bieden hiervoor de basis.

In komende calls voor het *Zwaartekrachtprogramma* (2016) zal mogelijk sterker gelet worden op onderwijs als vorm van kennisbenutting, naast economische en maatschappelijke benutting. Dat sluit ook aan bij het advies van de AWTI om een stevige verwevenheid tussen onderwijs en onderzoek te stimuleren, ook bij onderzoeksmiddelen die in competitie verdeeld worden.¹²⁰

4.5. Verdere profilering, ook op onderwijskundige concepten

Profilering in onderzoeks- en opleidingszwaartepunten helpt instellingen om gericht de verbinding met de omgeving aan te gaan. Het leidt tot een grotere herkenbaarheid voor studenten en werkgevers. De commissie-Veerman adviseerde in 2010 daarom een duidelijke profilering van de instellingen en heldere keuzes ten aanzien van hun missie. Ik ben verheugd met het beeld, dat prijst uit de midtermreview van de Reviewcommissie Hoger Onderwijs en Onderzoek. Alle hogescholen en universiteiten hebben voortgang geboekt bij de uitvoering van hun voornemens om profilering te versterken. De profileringsthema's die op instellingsniveau zijn gekozen zijn in toenemende mate leidend voor de inrichting en herordening van het onderzoeks- en opleidingsaanbod. Daartoe vindt steeds meer samenwerking tussen de instellingen plaats. Ook ziet de commissie dat instellingen bij het aanbrengen van focus en massa hun interne sterktes en keuzes afstemmen op externe kansen.

¹²⁰ Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015) *Verwevenheid onderzoek en onderwijs: eenheid in verscheidenheid*. AWTI, Den Haag.

Universiteiten richten zich daarbij vooral op nationale, Europese en internationale agenda's/prioriteiten (denk bijvoorbeeld aan programma's als Erasmus+, Horizon 2020 en beleidsontwikkelingen binnen de ERA en EHEA). Hogescholen zijn meer regionaal gericht maar ontdekken ook in toenemende mate de kansen die Europese programma's en beleidsontwikkelingen bieden. De Reviewcommissie Hoger Onderwijs en Onderzoek geeft verder aan dat er binnen instellingen meer discussie is ontstaan over waar ze heen willen.

In het profileringsproces van de instellingen kan nog meer verbinding worden gezocht met regionale speerpunten, valorisatie, ontwikkelingen in topsectoren en daaruit voortvloeiende Human Capital agenda's, maatschappelijke sectoren en de prioriteiten uit de *Wetenschapsagenda*. Ik wil instellingen uitdagen om niet alleen binnen Nederland een scherp onderwijs- en onderzoeksprofiel te kiezen ten opzichte van andere Nederlandse instellingen, maar dit vooral ook in internationaal opzicht te doen.

Hiertoe is in de *Wetenschapsvisie* al aangekondigd dat voor universiteiten zo'n 4-5% van de onderzoeksbekostiging op een andere manier zal worden verdeeld, ter ondersteuning van hun onderzoeksinzet die bijdraagt aan de *Wetenschapsagenda*.¹²¹ Ook de blijvende inzet van de 2% middelen voor profilering en regionale samenwerking zal een impuls geven aan de profilering (*Paragraaf 4.2*). Daarnaast zal ik:

- Het debat voeren over verdere profilering
- Ruimte bieden voor vernieuwing van het opleidingsaanbod

Debat over verdere profilering

Ik wil de komende periode het debat voeren over de ontstane profilering en welke verdere profilering gewenst is, mede op basis van de *Nationale Wetenschapsagenda*. Er zijn veel landelijke ontwikkelingen, waarop instellingen dienen aan te sluiten. Zo moeten nog flinke stappen worden gezet om de doelstelling vanuit het *Techniepact* te verwezenlijken dat 4 op de 10 studenten een bètatechnische opleiding volgt. Het aandeel bètatechniek binnen de totale instroom is momenteel 35% in het wo en 22% in het hbo. Naast aandacht voor de techniekopleidingen in het *Techniepact* is er ook aandacht voor andere sectoren. Denk aan de Human Capital Agenda's, de *Lerarenagenda*, het *Zorgpact* en het belang van alfa- en gammawetenschappen voor maatschappelijke uitdagingen, bijvoorbeeld nieuwe vreemde talen zoals Chinees in het voortgezet onderwijs.

Daarbij is aandacht gewenst voor landelijke afstemming. Hier zijn al goede voorbeelden van. Zo bestaan er zo'n 20 sectorplannen en voert de Vereniging Hogescholen conform het hoofdlijnenakkoord in de verschillende sectoren verkenningen uit. Een succesvol voorbeeld is hbo-techniek. De Vereniging Hogescholen heeft samen met de 18 betrokken hogescholen en het werkveld besloten de huidige 65 opleidingen in de sector techniek terug te brengen tot 36 bredere stamopleidingen. Hierdoor zijn de opleidingen herkenbaarder voor studenten, en kunnen de instellingen binnen de brede opleidingen eenvoudiger hun programma's aanpassen op (regionale) ontwikkelingen, zonder daarvoor nieuwe opleidingen te hoeven starten. Recent zijn in het wo nieuwe sectorplannen tot stand gekomen in de sociale wetenschappen en de onderwijswetenschappen. Het zou goed zijn als deze voorbeelden verbreed worden. De sectorale verkenningen in het hbo richten zich bijvoorbeeld alleen op het onderwijs. Toenemende landelijke afstemming is belangrijk voor de toekomstige inrichting van het macrodoelmatigheidsbeleid (zie *hieronder*).

Bovendien wil ik de profileringsdiscussie verder brengen dan alleen profilering in het onderwijsaanbod en onderzoekszwaartepunten. Bij verdere profilering vind ik ook grotere verschillen in pedagogisch-didactische omgeving van belang.

¹²¹ De invloed van de promotieparameter wordt gemaximeerd op 20 procent.

Denk bijvoorbeeld aan het onderwijsconcept van de Hogeschool van Amsterdam, met een link met een concreet Amsterdams grootstedelijk vraagstuk en het probleemgestuurd onderwijs op de Universiteit Maastricht. Maar ik denk ook aan andere vormen van profilering, bijvoorbeeld profilering op digitalisering of Leven Lang Leren.

Ruimte bieden voor vernieuwing onderwijsaanbod

Om in te kunnen spelen op snelle veranderingen in de samenleving en op de arbeidsmarkt, wil ik bij het opleidingsaanbod meer sturen vanuit vertrouwen in de instellingen en meer ruimte geven voor vernieuwing. Dit heb ik eerder toegelicht in mijn visie op bestuurlijke verhoudingen, zoals verwoord in mijn Kamerbrief 'Accreditatie op maat'. Hierin heb ik ook aangegeven dat ik de komende tijd kritisch ga kijken naar de taken van de verschillende organisaties en bezien waar de regeldruk kan worden verminderd. Ook zal ik komende tijd het beleid gericht op doelmatigheid van het opleidingsaanbod op stelselniveau (macrodoelmatigheidsbeleid) onder de loep nemen.¹²²

Het gaat dan om de beleidsregel doelmatigheid hoger onderwijs waarin geregeld is hoe instellingen aanvragen kunnen doen voor nieuwe opleidingen, maar ook instrumenten die meer gericht zijn op het bestaande aanbod.

Het huidige beleid gericht op doelmatigheid van het opleidingsaanbod op stelselniveau komt tegemoet aan de kerndoelen van dit beleid, namelijk dat een opleidingsaanbod ontstaat dat aansluit bij de behoeften van studenten, wetenschap, werkgevers en de maatschappij in den brede, dat het opleidingsaanbod doelmatig tot stand komt én dat een goede toegankelijkheid geborgd is. Bij mijn verkenning naar toekomstig macrodoelmatigheidsbeleid blijft de aansluiting op deze kerndoelen het belangrijkste ijkpunt.

Uit de ervaring met het beleid de afgelopen jaren en gesprekken hierover met instellingen, concludeer ik dat instellingen zich meer kunnen profileren en meer samenwerken waar dit meerwaarde heeft. Instellingen benutten deze ruimte en richten zich meer op kwaliteit en minder op groei in aantallen studenten en opleidingen. Dit is een belangrijke ontwikkeling die ik vast wil houden en nog meer ruimte wil geven.

Waar het gaat om aanpassingen in het bestaande aanbod, zie ik dat instellingen hier zelf gezamenlijk een steeds grotere rol op zich nemen. De sectorale verkenningen en analyses worden door het veld zelf georganiseerd. Dit eigenaarschap van de instellingen heeft de afgelopen jaren zijn toegevoegde waarde bewezen en is iets dat ik verder uit wil bouwen. Ik noemde al de technieksector, maar ook bijvoorbeeld in de kunstensector zijn forse stappen gezet om te komen tot een herordering van het aanbod. Ook zien we dat de sector geesteswetenschappen zelf verantwoordelijkheid wil nemen voor het landelijke aanbod van kleine en unieke opleidingen.

Op een aantal punten wil ik een forse verbeterslag maken. Dit betreft met name de ruimte voor vernieuwing en responsiviteit, een verdere versterking van het eigenaarschap, een vermindering van de administratieve lasten en kortere doorlooptijden van aanvraagprocedures. En uit de ontwikkelingen in de sector en de gesprekken hierover met instellingen leid ik af dat dit ook mogelijk is, juist door meer te sturen vanuit vertrouwen en meer ruimte te geven aan instellingen om samen met andere stakeholders keuzes te maken over het aanbod. Ik ga daarom de komende tijd de mogelijkheden verkennen.

Met het nieuwe beleid ten aanzien van het opleidingsaanbod wil ik ook sterker inzetten op de reeds ingeslagen weg van meer ruimte voor verbreding en interdisciplinariteit van bacheloropleidingen. Dit sluit aan op mijn ambities rond onderwijskwaliteit en toegankelijkheid die ik in hoofdstuk twee en drie van deze agenda heb verwoord.

¹²² Hierbij voldoe ik aan toezegging gedaan op 17-12-2014 gedaan tijdens het Algemeen overleg Internationalisering.

Verbreiding van bacheloropleidingen (maar met voldoende mogelijkheden tot specialisatie ten behoeve van een goede startkwalificatie en helder beroepsbeeld), meer ruimte voor studenten om hun opleiding deels zelf vorm te geven en meer ruimte voor de drie taken van onderwijs; kwalificatie, socialisatie en persoonsvorming.

Daarbij wil ik meer mogelijkheden bieden voor interdisciplinariteit, zodat studenten uitgedaagd worden problemen vanuit verschillende disciplines te benaderen en te zoeken naar creatieve oplossingen.

Ook zie ik dat de regio's een steeds grotere rol pakken in de totstandkoming van het onderwijsaanbod. In de huidige beleidsregel is ruimte geboden voor aansluiting bij regionale kennisagenda's, binnen de kaders van macrodoelmatigheid op landelijk niveau. De samenwerking tussen onderwijsinstellingen, bedrijven en lokale overheden maakt veel energie los en brengt goede initiatieven tot stand. Deze werkwijze wil ik behouden om structurele vormen van samenwerking binnen de regio's aan te moedigen om zodoende de aansluiting tussen onderwijs en de arbeidsmarkt te optimaliseren.

Het geven van meer vertrouwen en ruimte neemt niet weg dat ik, als minister, verantwoordelijkheid draag voor de doelmatigheid van het hogeronderwijsaanbod op stelselniveau. Deze verantwoordelijkheid zal ik blijven nemen. Daarbij is het belangrijk dat instellingen naar buiten toe verantwoording afleggen over gemaakte keuzes. Bij de verkenning zal ik alle belanghebbenden betrekken. Voor de zomer van 2016 zal ik met een voorstel komen voor het toekomstige macrodoelmatigheidsbeleid.

4.6. Wat gaan we doen

Om instellingen in het hart van de samenleving te laten opereren, zetten we op het volgende in:

- Duurzame regionale samenwerking, met rijke leeromgevingen, door middel van:
 - Een generieke investering, zodat extra docenten en lectoren de verbinding met de omgeving kunnen versterken;
 - Profilering en veelbelovende samenwerkingsverbanden helpen doorontwikkelen, zowel publiek-privaat als publiek-publiek (middels inzet 2% profilering en budget voor regionale samenwerkingsverbanden).
- Sterkere verbinding met de arbeidsmarkt:
 - Goede voorlichting aan studenten over arbeidsmarktperspectieven van opleidingen (studiebijsluiter);
 - Actief alumni beleid;
 - Beter faciliteren van stages in het wo.
- Kennisbenutting: economisch en maatschappelijk, door:
 - Het versterken van de impact van onderwijsonderzoek op de onderwijspraktijk (primair tot en met hoger onderwijs), zoals in academische of kenniswerkplaatsen;
 - Het uitbreiden van op maatschappelijke uitdagingen gerichte Centers of Expertise;
 - Doorgroei van ondernemerschapsonderwijs;
 - Het breder erkennen van onderwijs als een vorm van kennisbenutting.
- Verdere profilering, ook op onderwijskundige concepten, door:
 - Het voeren van het debat over de ontstane profilering en welke verdere profilering gewenst is;
 - Ruimte te bieden voor vernieuwing van het opleidingsaanbod.